

Ved Jens Erik Schultz kiste den 2. maj 2020.

Bo Green Jensen - Født 18. december 1955

- Uddrag af 'Drengens første spring mod alt'.

Den 3. august 1996 var jeg til middag med GN VIT, da meddelelsen kom: Forsvarschef admiral Gardes fly er styrtet ned på Færøerne og alle omkommet.

Den aften læste redaktør Vibeke Bakke Bo Green Jensens digt op: '**Drengens første spring mod alt**'.

VIT er bærer af Niels Ebbesen Medalje og efterfulgte Garde som forsvarschef.

På samme bratte måde som vi mistede forsvarschefen på Færøerne, mistede vi forleden Jens - revet bort på et øjeblik. Men lykkeligvis med et langt rigt liv bag sig.

Sidste gang vi var sammen med Jens var på Rindsholm Kro ved Viborg den 11. januar til et hyggeligt bestyrelsesmøde og dekorering af admiral Torben Ørting Jørgensen og journalist Egon Thomsen med efterfølgende kaffebord for de 28 bærere, der var mødt op og bl.a. hørte digtet læst op.

Digtet har en særlig betydning for Niels Ebbesens Venner og læses ofte op ved højtidelige lejligheder - så her hvor vi siger farvel til Jens, vil jeg citere et uddrag. Hele digtet findes på vores hjemmeside.

Fra Drengens første spring mod alt kan være et sted at begynde

Jeg kender intet sted som Danmark
om sommeren, når alle hegn og buske
springer ud i Gammel Have
eller kører forbi vore øjne
i bløde grønne forløb uden tid.

Det er til i rum uden tvivl.

Kom hjem til dette sted og dø
synger hver en sejler og strejfer
der mestrer savnets stille kunst
og lever i fred med sin længsel

Jeg kender ingen uskyld som Danmarks
Jeg kender ingen erfaring, som ikke
må give slip og sætte ud i fryd,
når det grønne land banker i hjertet.

Trods alt er der et Danmark
intet andet navn kan gælde

Trods alt
er dette landet
som du kom fra
i begyndelsen

Det er ikke talt ihjel endnu.

Vennerne lever sammen i solen
de bliver brune og fulde af blomster og liv.
Liv uden frister, liv uden krav.

Møllen maler ikke længere,
men ses som et jærtegn
fra broen til alt:
Den tredje lykke er smertens ophør.
Den yderste lykke er lysets vækst.

De nyfødte ællinger kæmper sig vej
gennem græsset som tottet af måbende liv
Ad andespor finder de vandet i dammen
og dammen holder himlen ren.
I busken afsøger brummeren farver.

De gule blomster drikker af solen
og folder sig sammen mod nat.